

Talepunkter

Samråd i Folketingets Energipolitiske Udvalg den 9. november 2010

Samrådsspørgsmål A og B.

Folketingets Energipolitiske Udvalg har på vegne af Margrethe Vestager (RV) stillet ministeren følgende samrådsspørgsmål A og B:

Samrådsspørgsmål A:

”Vil ministeren redegøre for den påståede svindel med CO₂-kreditter fra Kina, den mulige virkning på CO₂-udledningen samt de mulige økonomiske gevinster, der for virksomheder kan være forbundet med købet af de kinesiske CO₂-kreditter, idet der henvises til Politikens artikel ”Danmark tillader CO₂-svindel” den 22. september 2010?”.

Samrådsspørgsmål B:

”Er ministeren enig i, at der er tale om svindel, som med Energistyrelsens vidende har stået på længe, og hvad agter ministeren at foretage sig i den anledning?”

Svar:

Jeg vil bede om formandens tilladelse til at besvare de to spørgsmål samlet, da de hænger tæt sammen.

Men lad mig først starte med at slå fast, at jeg grundlæggende mener, det er fornuftigt at supplere den hjemlige klimaindsats med kreditter fra klimaprojekter i udlandet, fordi det sikrer, at vi i Danmark kan nå vores klimamål på den mest omkostningseffektive måde, og da det bidrager til overførsel af teknologi og bæredygtig udvikling i u-landene.

Klimaeffekten er som bekendt den samme, hvad enten man reducerer i u-landene eller i Danmark, og så får man overført teknologi og kapital til u-landene som sidegevinst.

Den danske stat har over 75 projekter i sin egen projektportefølje, hvoraf 85 % kommer fra vedvarende energi og energieffektiviseringer. Der er ingen HFC-projekter i statens projektportefølje.

For at løbe markedet i gang for den private sektor oprettede vi i 2005 sammen med private virksomheder den danske carbonfond i Verdensbanken, som dengang var igangsættende

for det globale CO₂-marked. Det er altså igennem Verdensbanken, at vi er med i de 2 HFC-projekter i Kina. Projekterne udgør 3% af statens samlede kreditkøb, og der er mange andre projektyper i Verdensbankfonden.

Vi gik med i HFC-projekterne i 2006, fordi udledningen af HFC-23 udgør et stort miljøproblem, da stoffet er næsten 12.000 gange så klimaskadeligt som CO₂. Uden CDM har de kinesiske kølemiddelvirksomheder ikke noget incitament til at forhindre, at affaldsproduktet HFC-23 udledes til atmosfæren. HFC-23 er et uønsket biprodukt af kølemidlet HCFC-22, som bruges i køleskabe og airconditioning anlæg. Men HCFC-22 er samtidig selv en drivhusgas og skadelig for ozonlaget, så derfor skal man undgå, at produktionen heraf stiger mere, end den ellers ville have gjort uden CDM mekanismen.

Miljøstyrelsen, der dengang var ansvarlig på området, var opmærksom på problemet og bekendt med den generelle kritik, der var af HFC-23 projekterne, herunder også fra Greenpeace i Danmark. Og derfor var det væsentlig for regeringen, at FN allerede i 2005 havde skærpet reglerne, så ny produktion af HCFC-22 ikke kunne føre til kreditudstedelse. Der blev også lagt et loft over antallet af kreditter, der kunne opnås fra den eksisterende produktion.

Der blev ligeledes lagt vægt på, at 65 % af provenuet fra salg af HFC-kreditter skulle gå til en kinesisk klimafond, hvilket minimerede den økonomiske gevinst, som de kinesiske kølemiddelproducenter kan få ved at sælge HFC-kreditter.

Og endeligt var det vurderingen, at det var omkostningseffektivt for såvel staten som virksomhederne at gå med i projekterne, da kreditprisen dengang var betydeligt lavere, end den er i dag.

Men når det er sagt, er det regeringens politik at arbejde for en stram regulering af HFC-23 og af kølemidlet HCFC-22. Danmark arbejder sammen med EU for, at HFC emissionerne bliver kontrolleret under Montreal protokollen, og at Kina og andre store u-lande selv påtager sig ansvaret for at udfase HFC-23 som en del af deres egen klimaindsats.

Derfor meddelte min forgænger allerede Folketinget i 2008, at staten ikke vil købe flere kreditter fra HFC-23 projekter, og vi ser positivt på Kommissionens kommende forslag til regulering af denne projekttype i EU i næste forpligtelsesperiode 2013-20.

Men der skal selvfølgelig være orden i sagerne også for de projekter, som allerede er godkendt, og for at vende tilbage til samrådspørgsmål A og B om påstået svindel med CO₂-kreditter er jeg ikke bekendt med, at der skulle være svindlet.

Der er uafhængige FN-kontrollører, som godkender projekterne og sikrer, at reduktionerne reelt har fundet sted. FN systemet har til formål at sikre, at der kun udstedes kreditter, der modsvare reelle reduktioner. Dette gælder også for HFC-23 projekter, og jeg kan henvise til Energistyrelsens redegørelse, der oplyser, at der ikke er påvist eller dokumenteret nogen former for brud på FN's regler i forbindelse med de to kinesiske projekter i Verdensbankfonden.

Af Energistyrelsens redegørelse fremgår det, at Verdensbanken, som administrerer fonden og projekterne, konkluderer, at alt tyder på, at FN-reglerne er overholdt i tilfældet med de to kinesiske HFC projekter, og at virksomhederne planlægger produktionen efter, hvor meget kølemiddel de kan sælge, og ikke efter at maksimere kreditudstedelsen.

Som det også fremgår af Energistyrelsens redegørelse, har Risø-DTU i notat af 27. september oplyst, at deres forsker er blevet grundlæggende fejlciteret i Politikens artikel. Og at Risø-

DTU - i modsætning til, hvad artiklen giver udtryk for - ikke har grundlag for at kritisere dansk myndighedsudøvelse ud fra deres datamateriale.

Det som sagen drejer sig om er, at nogle af de grønne organisationer mener, at de nuværende regler ikke er stramme nok til at undgå uhenigtsmæssigheder. Men det mener jeg ikke giver noget grundlag for at tale om "svindel". Derfor er det kun positivt, at FN nu igen gransker projekttypen, for at se om de gældende regler er tilstrækkelige, eller om der er grundlag for en yderligere stramning af FN-reglerne, som miljøorganisationerne siger. Det er et godt tegn på, at FN-systemet virker.

På det grundlag mener jeg, at det eneste rigtige er at respektere den særlige gennemgang, som FN har igangsat af HFC-projekterne; resultatet heraf forventes i slutningen af november. Energistyrelsen og de danske virksomheder vil naturligvis efterleve de beslutninger, der måtte følge heraf, herunder en eventuel yderligere opstramning af eksisterende FN-regler.

Hvis FN's gennemgang måtte vise, at de kinesiske virksomheder har svindlet og overtrådt de eksisterende regler, ja så foreligger der en ny situation, og så vil Energistyrelsen trække sig

fra den del af projekterne, der måtte være berørt af svindlen.